

Obsah

Předmluva 151

Zmrzlina 153

Přání 153

Slavnostní přehlídka 154

1. máj 1989 čili Kuřátko v pionýrově dlani 154

Žádní partyzáni už nejsou 155

Pěkná cesta 157

Jak se mizí 159

Proč čika doktor někomu rozřízl lýtko 160

Proč mi Červ Vukoje s třikrát zlomeným nosem
nezlomil nos 161

Proč jsou čika Hasan a čika Sead nerozluční a s čím
nemůže počítat ani nejchytřejší sumčí učenec 165

Jaký je vztah mezi šachy a světovou politikou, proč děda
Slavko ví, že ráno přijdou revoluce, a jak je možné,
že je někdy tak těžké něco říct 169

Jaký slib musí zadržet přehrada, jak zní nejkrásnější
jazyk světa a jak často musí tlouct srdce, aby ubilo
stud 171

Proč jsou domy soucitné a nezištné, jakou hudbu
vyhrávají a proč jim přeju, aby zůstaly soucitné
a nezištné, a hlavně pevné 180

Jaké vítězství je nejkrásnější, co mi svěřil děda Slavko
a proč se všichni tváří, jako by byl strach menší, když
se o něm nebude mluvit 182

Jak se vede smělé Drině, jak se opravdu daří bezerté
Drině, co si myslí o panu Rzavovi a jak málo člověk
potřebuje, aby byl šťastný jako sokol 187

Obsah

Jak dlouho potřebuje zástava srdce na sto metrů, kolik váží pavoučí život, proč můj Smutek píše na krutou řeku a čeho je schopen soudruh vedoucí nedokončeného jako kouzelník **9**

Jak sladká je tmavě červená, kolik volů je potřeba na jednu zeď, proč je kuň Marka Kraljeviće příbuzný se Supermanem a jak může dojít k tomu, že válka dorazí na oslavu **30**

Kdo vyhraje, když píská Mrož, čím voní orchestr, odkdy se už mlha nedá krájet a jak se z příběhu stane dohoda **52**

Kdy jsou kytky kytkami, jaký vztah mají pan Hemingway a soudruh Marx, kdo je skutečný mistr tetrisu a čemu musí šál Bogoljuba Balvana nastavit svou tvář **59**

Kdy je něco událost, kdy zážitek, kolik smrtí má soudruh Tito a jak se kdysi oslavovaný trojkař dostal za volant autobusu Centrotrans **66**

Co si Milenko Pavlović, přezdíváný Mrož, přivezl ze své pěkné cesty, jak se noha přednosta stanice probudí k životu, k čemu se dají použít Francouzi a proč jsou uvozovky zbytečné **83**

Kam vede špatný hudební vkus, co pranýřuje trojtečkový muž a jak rychlá je válka, když se rozběhne **89**

... **96**

Co hrajeme ve sklepě, jak chutná hrách, proč ticho cení
zuby, kdo má správné jméno, co vydrží most, proč
Asija pláče, jak Asija září **98**

Jak voják opravuje gramofon, co pijí požitkáři, jak jsme
na tom s psanou ruštinou, proč tloušti žerou flusance
a jak se může roztrástit město **111**

Emina nesena na rukou svou vesnicí **123**

26. dubna 1992 **125**

9. ledna 1993 **128**

17. července 1993 **131**

8. ledna 1994 **134**

Ahoj. Kdo? Aleksandar! No tohle, odkud voláš? Slušný!
Na hovno, a jinak? **136**

16. prosince 1995 **138**

co vlastně chci **140**

1. ledna 1999 **142**

Aleksandare, chtěla bych jen a jen tobě poslat balíček **146**

Když všechno bylo dobré **149**

Aleksandar Krsmanović

*S předmluvou babičky Katariny a slohovou prací
pro pana Fazlagiće*

11. února 2002 193

Já jsem Asija. Mámu a tátu odvedli. Moje jméno má význam. Tvoje obrazy nejsou fér. 194

Ze tří set třiceti náhodně zvolených telefonních čísel v Sarajevu je přibližně každé patnácté napojené na záznamník 202

Čím to, že jsou Wise Guys chytrí, jak vysoký smí být vklad na vlastní vzpomínku, kdo je nalezen a kdo zůstane vymyšlený 207

Co se odehrává za božíma nohama, proč si Kiko schovává cigarety, kde leží Hollywood a jak se Mikimaus učí odpovídat 214

Udělal jsem si seznamy 235

Soudruh vedoucí nedokončeného 278

Děkuji Katharině, Martině Bachlerové, Nadje Küchnemeisterové, Benaminu Lauterbachovi, Michaelu Lentzovi, Thomasi Pletzingerovi, Ilmě Rakuse, Simonu Rolloffovi a Lipsku za podporu.

Díky Goranu Bogdanićovi, Hamdo Oprašićovi, Kritině a Petaru Stanišićovým, Mejremě a Hamedovi Hećimovićovým a Višegradu za příběhy. Bez nich by Aleksandarovy oči a uši nikdy tak nevyrostly.

Díky Uměleckému domu Lukas v Arenshoopu za klid, úkryt a duny.

Díky Kulturnímu referátu zemského hlavního města Mnichov a Ville Walberta za důvěru, sport a Starnberské jezero.

Román vznikl za podpory Robert-Bosch-Stiftung v rámci programu „Grenzgänger-Programm“.